

Надежда Захариева

He!

Аз знам добре, че докато съм жива,
във мойта искреност ще се съмняваш.
Ненужно е да ме опровергаваш.
Човешко е да сме недоверчиви.
И аз се питам често: не поех ли
от лесните най-лесната посока.
Посоката на капката в потока –
без собствен идеал, без свои цели.
Дали нарочно камък не завързах
на непокорни чувства и въпроси,
та празно-лека днеска да се нося
по гребените на живота-бързей.
Не вдигнах ли съпружеската вяност
във трон висок от тихо брачно ложе
заради тъй прекрасната възможност
да те обвържа с твойта благодарност.
Съзнателно отрекла се от всичко,
душата си не дадох ли във робство
не на дълга, на своето удобство...

Не! – аз крещя. Но вярвам ли самичка?

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8665>]